

Scéna: Les ve dne

Princ: Jsem rád, že jsme se konečně vydali na cestu. Jsem zvědavý, kdo na vedlejším hradě bydlí a jak to tam vypadá.

Panda: Třeba budeš moct zachránit nějakou princeznu, princí Maximiliáne.

Princ: Já ale nechci zachraňovat žádné princezny. Potřebuju vědět, jak se starat o hrad, co je důležité při vládnutí. Už to znám doma a chci se podívat, jak se to dělá jinde.

Panda: Ale jednou jsi přece princ!

Princ: To máš pravdu. A princ, který jednou převezme vládu nad hradem a okolím, musí hlavně vědět, co a jak, aby se všem žilo dobře a bez bojů.

Panda: Hmmm.... Ach jo.

Princ: Vidělas to? Tamhle za stromy, tam u té jeskyně, nebyli to náhodou dva draci a nějaký vlk?

Panda (nadšeně a bojechtivě): Opravdu?

Princ: Tak to jenom doufám, že na tom hradu nemají žádné princezny.

Oba odjíždějí do strany.

Vlčice: Miluju bylinky! Z bezinek je tak skvělá šťáva! A marmeláda!

Drak Ohnivůj: Máš pravdu, vlčice. V lese se dá najít tolik dobrot.

Dráček Mráček: Miluju maliny a borůvky!

Drak Ohnivůj: A kaštiny a žaludy, mňam. Díky nim dokážu navíc skvěle chrlit oheň, protože dobře hoří! Když si nasbíráme dost na zimu, bude nám pěkně teploučko.

Všichni chvilku jedí. Po chvilce se stočí rozhovor jinam.

Vlčice: Co ty peníze?

Drak Ohnivůj: Je to záhada. Vypadá to, jako by nám tu na kraji lesa někdo naschvál nechával peníze. Ale proč? Proč by nám chtěl někdo dávat tolik zlaťáků? A k čemu nám vůbec jsou?

Dráček Mráček: Jo, k čemu! Ani žrát se nedají!

Vlčice: Naštěstí je v lese jídla dost. Dobrou chuť!

Písnička (všichni):

V lese, jo v lese, pohádkovém, žijou dva draci s jedním vlkem.

Žádná divná věc to není. Draci i vlk kytky, plody, trávu jedí.

Poblíž je hrad, jsou dva hrady.

Dvě princezny žijí tady.

Na druhém je zas princ s pandou,

Princ ten není bojů, ale míru

fandou.

Scéna: Hrad ve dne

Lili: Já se tak těším na tu oslavu našich narozenin, to bude paráda, Pipi, spousta dárků, krásných šatů, květin!

Pipi: Nemám ráda kytky. (*šermuje mečem*)

Lili: Které šaty se, myslíš, hodí víc, tyhle, nebo tyhle?

Pipi: Já nevím, Lili, oboje jsou v pohodě.

Lili: Ach, Pipi, ty se vůbec nechováš jako princezna! Ty se vůbec na tu oslavu netěšíš?

Pipi: Ale jo, těším se. Proč bych se neměla těšit! (*dál šermuje*)

Bílá paní: BAF! (*Pipi a Lili se leknou*)

Pipi: Ach, bílá paní Jasmíno, to jsem se lekla, už zas bafáte! Běžte si raději odpočinout, ať můžete v noci pořádně hlídat hrad a strašit.

Lili: Jessico, pojď mi poradit, jaké šaty se podle tebe hodí na oslavu lépe. Nemůžu se rozhodnout.

Jessica: V těchhle byste určitě na oslavě skvěle zazářila, princezno!

Arabela (*přichází*): Holčičky moje, to je skvělé, že už se pilně připravujete na oslavu. Přijel k nám návštěvník. Princ Maximilian z vedlejšího hradu. Nechcete mu to tu trochu ukázat?

Princ vstupuje a klaní se

Arabela: To jsou moje dcery, princezna Lili a princezna Pipi.

Princ : Dobrý den, je mi velkým potěšením. *vtom za ním přihopká červená panda* A to je můj věrný průvodce červená panda.

Panda: Dobrý den, princezničky!

Pipi a Lili (smějí se): Dobrý den. Tak pojdte, trochu vás provedeme.

Princezny, princ a panda odcházejí. Služka zůstává na straně a uklízí šaty.

Královna: Jessico, dojdí prosím tě pro paní pokladní Kateřinu, potřebuju s ní něco probrat.

Jessica: Ano, paní Arabelo. *přivádí paní pokladní a kočku*

Arabela: Ach, Kateřino, to je dobře, že jsi tady. A kočička Vločko, ráda tě vidím.

Kateřina: Co potřebuješ, královno Arabelo? Proč jsi mě nechala zavolat?

Arabela: Pověz mi, Kateřino, máme na zaplacení té oslavy? Princ Maximilian je první návštěvník po dlouhé době. Teď nebyla tak skvělá úroda, takže z daní taky nemáme tolik peněz, pokud dobře vím. Ty máš o všem přehled. Jak jsme na tom?

Kateřina: Máš pravdu, je to všelijaké, peněz není dost. Ale na uspořádání oslavy patnáctin Pipi a Lili určitě ještě dáme peníze dohromady. Je to pro ně tak významný den!

Bílá paní: BAF!

Arabela: Uf, Jasmíno, ty máš zas nějakou bafavou, to jsem se lekla.

Bílá paní odchází.

Arabela: To je skvělé. Moc ti děkuji. Na tebe se vždycky mohu spolehnout, Kateřino. Jsem ráda, že tě tu máme jako paní pokladní.

Básnička (všichni):
Zamykám, zamykám les i hrad,
protože teď se tady bude spát.
Vleze-li sem bába,
stane se z ní žába.
Vleze-li sem dědek,
stane se z něj dudek.
Vleze-li sem panna,
stane se z ní srna.
Vleze-li sem mládenec,
stane se z něj mravenec.

Zamykám, zamykám les i hrad,
protože teď se tady bude spát.

Dvojscéna: Hrad a les v noci

Jessica se zahalená plíží hradem.

Bílá paní: BAF! *Jessica začne utíkat. Bílá paní ji předběhne.* BAF! *Služka se odhalí.* Ale, ale, Jessico, co ty tady děláš? A co to máš v ruce?

Jessica: Ale, nic, to, já tu, tak trochu, jenom uklízím.

Bílá paní: Uklízíš peníze z královské pokladnice?

Jessica: Ne, teda, no... Víš, Jasmíno, já jsem se dočetla, že když princezna oslaví 15 let, je v mnohem větším nebezpečí, že ji sežere drak. V 15 už je podle místních zákonů dospělá. A my máme draky v království! Hned dva! Žijou v nedaleké jeskyni, už jsem na ně párkrát narazila, když jsem byla sbírat v lese dříví.

Bílá paní: Ano, dráček Mráček a drak Ohnivůj, znám je. Ale hrozně dlouho jsem je neviděla. Dráček Mráček byl tehdy ještě mimino. Jak se jim asi daří?

Jessica: Mám o princezny hrozný strach. Bylo by škoda, kdybychom hned na oslavu patnáctin o jednu přišli. Nechci, aby je sežral drak. Mám strach hlavně o Lili. A draci mají rádi zlato, víš. To je jasná věc. Tak se je snažím trochu předcházet. Když budou mít dost peněz, třeba nebudou chtít ukradnout princeznu, chápeš!

Bílá paní: Myslíš? Jak jsem draky poznala, nikomu by neublížili. Proč by chtěli jíst Lili? Ty myslíš, že chutná dobře?

Jessica: Prosím tě, jak o tom můžeš ještě žertovat!

Bílá paní: Počkej, nezlob se. Jdi radši spát, Jessico. Když je člověk nevyspalý, má různé představy a bojí se jich pak i mnohem víc.

Jessica: Ale co když je to pravda! Já už musím jít, promiň.

Odchází na druhou půlku scény a nechává u stromu blízko jeskyně peníze, odchází.

Dráček Mráček: Vůbec nevím, proč mi to nejde. Nejde to

Vlčice: Já taky neumím chrlit oheň. *hladí ho, utěšuje*

Dráček Mráček: Ale já to vlastně umím!

Drak Ohnivůj: Umíš to, ale vypadá to, že máš nějaký zdravotní problém. Bolí tě v krku?

Dráček Mráček: Trošku.

Drak Ohnivůj: Hm, to je zapeklité. Asi se budeme muset jít poradit s naší starou známou Jasmínou...

Dráček Mráček a vlčice: Kdo to je?

Drak Ohnivůj: Bílá paní Jasmína žije na hradě a straší tam, hrozně ráda na lidi bafá. Ale taky se skvěle vyzná v bylinkách a určitě nám dovede poradit, co je potřeba udělat s tvým krkem, abys mohl zase chrlit oheň.

Vlčice: Já nechci na hrad. Tam je moc lidí!

Drak Ohnivůj: Já mám skutečně taky obavy. Princeznám totiž bude zrovna 15 let, a kdyby se tam objevili draci, mohli by si myslet, že je chceme sežrat. Pfff. Žrát princezny, to je to poslední, na co mám náladu. Ale jestli je tam nějaký rytíř nebo princ, ještě by nás mohl zranit. To bych vážně nerad!

Dráček Mráček: Já to taky nechci!

Vlčice: Já taky ne!

Drak Ohnivůj: Hm, tak co budeme dělat? Uvidíme. Ráno moudřejší večera.

odejdou do jeskyně

Písnička:

Hrade, lese, hrade, lese,
ještě spíš, ještě spíš?
Všude slunce svítí,
probouzej se k žití.
Vstávej již.
Vstávej již.

Scéna: Hrad ve dne

Panda: Tady se mi to líbí, tady se mi to líbí!

Lili: Ty jsi taková roztomiloučká kočička.

Panda: Já nejsem žádná kočička! Já jsem bojová panda červená! *začne se pošťuchovat/bojovat s Pipi*

Lili *k Maximilianovi* : A už jsi někdy bojoval s opravdovým drakem?

Maximilian: Ne, nebojoval. Víš, já si myslím, že jsou mnohem lepší řešení než bojovat s někým. Třeba si s ním nejdřív promluvit a pochopit, co chce.

Lili: Povídá se, že u nás v lese žijou dva draci. Ale já jsem je ještě nikdy neviděla! Dovedeš si představit, že bys mě třeba zachránil, kdyby mě chtěl nějaký drak sežrat?

Maximilian: Ach, proč by tě měl chtít nějaký drak sežrat?

Služka na straně se zakaboní.

Pipi: *pošťuchuje se s pandou a k tomu volá* Já bych tě přece zachránila, Lili, bojovat umím skvěle!

Lili: Ale ty jsi taky princezna, ne princ nebo rytíř! Ty mě nemáš co zachraňovat!

Maximilian *k Pipi*: Pověz, Pipi. Máte tady vlastně stáje s koňmi? Mám koně moc rád. Chtěl bych se na ně podívat.

Pipi: Ano, máme. Pojd' ukážu ti je.

Lili: Já jdu s vámi!

Červená panda: Já jdu taky s vámi!

Služka zůstává a uklízí a přerovnává věci. Přichází Arabela, Kateřina a Vločka.

Kateřina: Královno Arabelo, nevím, jak je to možné, ale z pokladnice se ztratily peníze. Někdo je musel ukrást! (*Služka uklízí a vše sleduje.*) Už předtím jsme neměli peněz na rozhazování, ale teď mám obavy, jestli bude vůbec z čeho zaplatit tu ohňovou show na zítřejší oslavu, jak jsme pro princezny domluvily jako překvapení. Budeme ji asi muset zrušit.

Arabela: Cože? Na mém hradě se krade! No to nám ještě scházelo! *zamyslí se* Ano, zrušte tu show, to si nemůžeme dovolit. Neměli bychom pak co jíst. Je to velká škoda, ale nedá se nic dělat. Ale musíme tomu přijít na kloub! Kdo by u nás tak mohl krást? Máš nějaké podezření?

Kateřina: Vůbec nevím, u nás na hradě mě nikdo nenapadá, kdo by nás chtěl okrádat. To nedává smysl. Ale po přepočítání peněz je jasné, že se něco ztratilo. Kočko Vločko, neviděla jsi v noci něco podezřelého?

Vločka: Neviděla. Dneska jsem spala, byla jsem moc unavená.

Arabela: Myslíš, že by v tom mohl mít prsty ten nový princ?

Kateřina: Nevím. Vstup normálně zaplatil. Nevypadá, že by nám chtěl něco provést. Mám nápad. (*odtáhne královnu a Vločku na stranu a ztiší hlas*) Nechám dnes v noci kočku Vločku hlídkovat. Třeba na něco přijde. Platí, Vločko?

Vločka: Ano, moc ráda. Budu mít oči na šťopkách!

Básnička:

Zamykám, zamykám les i hrad,
protože teď se tady bude spát.
Vleze-li sem bába,
stane se z ní žába.
Vleze-li sem dědek,

stane se z něj dudek.
Vleze-li sem panna,
stane se z ní srna.
Vleze-li sem mládenec,
stane se z něj mravenec.
Zamykám, zamykám les i hrad,
protože teď se tady bude spát.

Dvojscéna: Hrad a les v noci

Kočka Vločka se prochází po hradě, něco zaslechne, schová se. Přichází zahalená postava.

Bílá paní: BAF!

Jessica: Jak to děláš! I když člověk dává pozor, ty ho stejně vždycky překvapíš.

Bílá paní: Léta dřiny a odříkání.

Jessica: Cože?

Bílá paní: To znamená, že už se perfektní bafání učím dlouho a vím, jak na to. Ale řekni mi, co ty tu zas děláš?! Doufám, že nekradeš!

Jessica: Nekradu! Zachraňuju princezny a půjčuju si na to trošku z královského pokladu. Zítra je nejdůležitější den, zítra bude oslava. Přece to na poslední chvíli nevzdám!

Bílá paní *vezme ji pevně za ruku* : Jessico, tohle kradení musí skončit. Mně se to celé nezdá. Draka Ohnivoje jsem sice už pár let neviděla, ale podle mě ještě nikdy žádnou princeznu nesežral.

Jessica: Jasmíno, nech mě být, musím to udělat, musím princezny zachránit.

Bílá paní: Takhle je ale nezachráníš, chápeš!

Jessica: Cože? Jakto? Zachráním!

Bílá paní *všimne si kočky*: Kočko Vločko, co tu děláš?

Vločka: Hlídám. Jessico, vrať ty peníze zpátky k pokladu, mňau!

Bílá paní: Ano, to je skutečně dobrý nápad. Vrať teď ty peníze zpátky a slibuju ti, že se o zbytek postaráme. Nemusíš si dělat starosti.

Jessica vrací peníze, co má u sebe. Všichni odcházejí. Kočka Vločka se vrací s Kateřinou.

Kateřina: Tak tedy Jessica, říkáš. Bojí se, že draci sežerou jednu z princezen.

Vločka: Ano, přesně tak, tak jsem to viděla. Ale bílá paní říká, že tihle draci princezny - ani nikoho jiného - spíš nežerou.

Kateřina: Tak se na to podíváme. Jenom kdybychom věděly, kudy se přesně vydat.

rozhlíží se

Vločka: Počkej! Něco vidím! Dvě zářící oči!

Kateřina: Kdo jsi?

Vlčice: Jsem vlčice s křídly. Jmenuji se Noc. Co tady hledáte?

Kateřina: Hledáme dva draky, co tady někde bydlí. Nevíš, jak je najdeme?

Vlčice: Vím. Ale co jim chcete? Nechcete jim ublížit?

Kateřina: Kdepak, ani náhodou, potřebujeme se s nimi poradit.

Vlčice: Dobře, tak tedy pojdte. *Vlčice je vede k jeskyni. Draci se trochu vyděsí.*

Vlčice: Slíbily, že nám nechtějí ublížit.

Kateřina: To by nás ani nenapadlo vám ublížit. Potřebujeme ale vědět, jestli se chystáte sežrat princezny.

Drak Ohnivůj: To teda rozhodně nechceme. Naopak se potřebujeme poradit s bílou paní, protože tady dráček Mráček má zdravotní problémy. Ale bojíme se na hrad, že by nás nějaký rytíř nebo princ třeba zapíchl.

Kateřina: Ach. Pojdte, mám nápad.

chvíli všichni šeptají v kroužku a radí se

Básnička:

Otvírám, otvírám hrad i les,
protože dnes bude ples.
Vleze-li sem žába,
stane se z ní bába!

Vleze-li sem dudek,
stane se z něj dědek!
Vleze-li sem srna,
stane se z ní panna!
Vleze-li sem mravenec,
stane se z něj mládenec!
Vyroste-li tu žampion,
stane se z něj lampión!
Otvírám, otvírám hrad i les,
protože dnes bude ples!

Scéna: Hrad ve dne

Princ: Hlavně doufám, že ti draci nepřiletí. Moc se mi tu líbí, vedou to tu pěkně. Nejvíc jsem se naučil asi od paní pokladní a královny Arabely. Nechci ale, aby se strhla mela. Nechci, aby došlo k boji. To Pipi by bojovala hned.

Panda: To si teda taky myslím! A už máš vlastně pro princezny dárek?

Princ: No, vidíš to, dárek! Na to jsem dočista zapomněl. Musíme ještě něco vymyslet, pojď.

oba odejdou

Lili: Jessico! Jessico! Kde jsi? Já se z toho zblázním, dneska máme oslavu narozenin a zrovna dneska služka není k nalezení. Neviděla jsi jí, Pipi?

Pipi: Ne, neviděla. A co vlastně potřebuješ?

Lili: Chtěla jsem se jí zeptat, která korunka je k těmhle šatům hezčí, vůbec si nemůžu vybrat.

Pipi: A nechceš se zeptat prince, ten by ti určitě dobře poradil, má dobrý vkus! Nebo jeho pandy? (*Lili se zamračí.*) Počkej, nezlob se, vem si tuhle, ta se k nim hodí víc.

Bílá paní: BAF! *opět odchází*

Arabela: Kde jen ta služka vězí?

Kateřina: Nebojte. Bylo jí trochu špatně, ale už jsem jí pomohla. Všechno bude dobré. Za chvíli přijde.

Arabela: Ty máš nějakou veselou náladu, Kateřino. Víš něco, co nevím?

Kateřina: Bude to skvělé! Oslava se určitě vydaří.

Arabela: A peníze... Peníze se dnes už žádné neztratily?

Kateřina: Neztratily, královno, neztratily. Máme jich akorát na krásnou oslavu.

oslava začíná, všichni jsou slavnostně oblečení

Arabela: Už jsou tady všichni hosti?

Kateřina: Ne, ještě ne. Ještě tři by měli přile... eeeh... dorazit.

přilétají draci a vlčice, všichni se hrozně vyděsí

Kateřina: Nebojte! Nebojte!

Vločka: Nebojte!

Kateřina: Jsou pozvaní! Já jsem je pozvala a nechtějí nám ublížit.

Všichni: Cože?

Kateřina: Draci nechtějí nikoho sežrat.

Jessica: Aha! Vy je nechcete sežrat!

Lili a Pipi: Aha! Vy nás nechcete sežrat!

Draci a vlčice: Ne, my vás nechceme sežrat.

Kateřina: A nechtějí s nikým bojovat. Vlastně jedí plody a bylinky.

Maxi: Aha! Vy jste vegetariáni! To jste měli říct hned!

Kateřina: A princ taky nechce s nikým bojovat

Draci a vlčice: Aha! Ty s námi nechceš bojovat.

Kateřina: A všechny peníze už jsou opět zpátky v pokladnici, protože nás nikdo nechce okrádat!

Arabela: Aha, nikdo nás nechce okrádat!

zezadu k drakům a vlčici se připlíží bílá paní

Bílá paní: BAF! *dráček Mráček se rozkašle, najednou opět dovede plivat oheň*

Arabela: Jupí - a budeme mít i ohňovou show!

všichni začnou tancovat, slavit

Písnička (melodie Kutné Hory)

My jsme z hradu všichni, z hradu všichni, bydlíme tady,
máme v lese dva draky, vlka k tomu taaky,
my jsme z hradu všichni, z hradu všichni, bydlíme tady.

všichni se chytanou za ruce a ukloní, diváci tleskají, potom ještě dodatek:

Arabela: To jsme to skvěle vymyslely, Vločko a Kateřino. Poslouchejte všichni: od teď už nebudeme mít nikdy finanční problémy! Když u nás všichni na hradě zůstanou a budeme moct lákat návštěvníky na dračí a vlčí představení, na souboj pandy červené a princezny, na bílou paní a na prince s druhou princeznou, návštěvníci se k nám jen pohnou. Poslouchejte, kdo u nás všechno vystupoval a bude vystupovat:

Jako princ Maximilian...

Jako červená Panda...

Jako princezna Lili...

Jako princezna Pipi...

Jako služka Jessica...

Jako bílá paní Jasmína...

Jako drak Ohnivůj...

Jako dráček Mráček...

Jako vlčice s křídly Noc...

Jako kočka Vločka...

Jako paní pokladní Kateřina...

Kateřina: A jako královna Arabela...